U příležitosti zvláštního případu nalezlo též souhlasně s tímto dobrozdáním živnostenské komory pražské ministerstvo obchodu ve shodě s ministerstvem vnitra, že spočívá to v duchu platných živnostenských předpisů a že bylo i dekretem dv. komory ze dne 6. září 1827 č. 23.261 pro Čechy uvedeno u všeobecnou známost, že dlužno zachovávati se při udílení živnosti kominické právě tak, jako při jiných takovýchto živnostech, že tedy nesluší pro jednotlivé kominíky vymezovati určité obvody v ten smysl, jakoby se obecenstvu zapovídalo nesvěřovati vyčistění komínů a pecí i některému kominíku, který se v dotyčném okresu nenalézá, jelikož obmezení takového není ani při jiných policejních živnostech a každý má na vůli obrátiti se na onoho živnostníka, od něhož si slibuje dobré a laciné posloužení (srv. spis Meyerhoferův II. sv. str. 589).

III. Ustanovení trestní.

Kominík jest povinen bezpečnostnímu úřadu oznámiti ony okolnosti odůvodňující nebezpečí požáru, kteréž odhalí v kamnech, v komínech nebo v jiných zařízeních k topení. Porušení této povinnosti trestá se dle §§ 442 a 443 zák. trest. jakožto přestupek proti bezpečnosti vlastnictví. Každý kominík jest posléze povinen ohledati čas od času ve svém obvodu komíny, zda se správně vymetají, nebo má se o toto ohledání postarati (§ 444 zák. trest.).

IV. Řády hasičské.

Komíny, roury u kamen, povolená ohniště, otvory požární a veškerá žároviště musí býti kominíkem pilně čistěny, vymetány a protaženy. Netoliko vlastníci domů, ale i hlavy rodin nájemnictva a kominíci sami jsou za vlastní zodpovědnosti povinni bdíti nad tím, aby se vše to správně dálo. V každém domě musí býti úplně a pečlivě vymetány komíny, podle toho, topí-li se v menší nebo ve větší míře, zejména pak při živnostech, jež udržují značný oheň, každých čtrnácte dní nebo aspoň každé čtyry neděle, v pivovarech a ve větších hostincích dokonce každý týden, na venkově v zimě každých šest neděl, v létě každé tři měsíce. Každý majitel domu zavázán jest v té příčině uzavříti zvláštní smlouvu s oprávněným mistrem kominickým.

Živnost konfekční.

Konfekcí v nejširším slova smyslu jest rozuměti přípravu prostředků a zboží ku potřebě lidské sloužících nebo docházejících upotřebení v různých odvětvích obchodu; v užším slova smyslu zabírá v sobě živnost konfekční zhotovování a obchod oděvem a modním zbožím. Rozsah této živnosti nelze snadno vymeziti a proto jest rozsah ten velice sporný. Značný rozvoj, k němuž se v nejnovější době zboží modní povzneslo, způsobil zároveň, že rozšířila se živnost konfekční na nedozírnou řadu zboží, takže povstal nevyhnutelný konflikt mezi živnostnictvem, jenž vymáhá přesné vymezení této živnosti. Důsledkem toho vidělo se býti ministerstvu obchodu naléhavou potřebou vyžádati si výnosem ze dne 27. února a ze dne 4. března 1886 č. 36.007 z roku 1885 ve příčině rozsahu živnosti konfekční dobrozdání komor obchodních a živnostenských, obchodních gremií a jiných živnostenských činitelů; i podalo gremium obchodnictva vídeňského dobrozdání, dle něhož pojem a podstata živnosti konfekční v tom záleží, že dlužno předkem šetřiti rozdílu mezi konfekcionáři v užším slova smyslu, t. j. mezi oněmi živnostníky, kteří obstarávají zhotovování zboží trhového sami nebo pomocnými dělníky na vlastní účet, a mezi kon-

fekcionáři a širším slova smyslu, kteří totiž dotyčné zboží dávají zhotoviti samostatnými, oprávněnými mistry; onino provozují tedy živnost řemeslnou, tito pak svobodnou živnost obchodní. Společenstvo kupců v Šestidomí a v Hietzingu prohlásilo ve svém dobrozdání, že rozumí zbožím konfekčním veškery části oděvu, t. j. kravaty (nákrčníky), zboží okrasné, prádlo, šatstvo panské, dámské a dětské, zboží z kožešin, obuv a zboží pletené, rukavice, klobouky, slunečníky a deštníky; živnostníkům uděliti prý lze oprávnění k obchodu těmito předměty jakožto obchodu zbožím konfekčním a povoliti, aby přijímali též objednávky tohoto zboží; avšak obchodníkům nesluší prý uděliti oprávnění ku výrobě zboží konfekčního, ježto by tím nevyhnutelně vyvolány byly kolise mezi živnostníky povolanými specielně ku výrobě tohoto zboží; ostatně slušelo prý by vymýtiti onen výraz »závod konfekční« jakožto výraz nejasný Dle názoru společenstva oděvníků vídeňských náleží konfekce, jmenovitě při oděvech, v obor obchodu a konfekcionář neměl by míti práva ku výrobě šatstva. »Orient«, spolek to ku hájení zájmů průmyslu konfekčního, vyslovil se již v pamětním spise svědčícím ministerstvu obchodu o živnostensko-právním postavení průmyslu konfekčního a poznamenává mezi jiným toto: »Konfekcí rozuměti dlužno zhotovování předmětů šatstva v nejširším slova smyslu, kteréž nevyrábí konfekcionář ve vlastním živnostenském závodu, nýbrž mimo dům pracovními silami k tomu oprávněnými; zprostředkuje totiž konfekcionář přeměnu látek textilních v předměty oděvu: mistr pracující pro konfekcionáře za mzdu od kusu jest živnostníkem, onen pak, jenž mu práci dává, může býti posuzování toliko se stanoviska obchodníka. S tímto náhledem projevili svůj souhlas i konfekcionáři, kteří slyšeni byli.

Na základě těchto dobrozdání pohlížeti lze na rozsah živnosti konfekční s těchto hledisek:

1. Obchod konfekční záleží jen v prodeji předmětů shora naznačených a náležejících k živnosti konfekční a jest jako takový živností svobodnou.

2. Pokud se živnost konfekční zabývá výrobou předmětů, které spadají v rozsah živností řemeslných, jest živností řemeslnou, kterouž tedy smějí provozovati jedině ony osoby, jež po rozumu § 14 řádu živn. zákonitým způsobem prokáží zákonné náležitosti předepsané k nastoupení živností řemeslných, pokud se týká, podají průkaz způsobilosti a praktického zaměstnání v živnosti konfekční. Sem náleží tedy výroba oděvů pro dámy a pro dítky, obuvi, klobouků, rukavic, slunečníků a deštníků.

3. Naproti tomu jest svobodnou živností výroba všelikých ostatních předmětů konfekčních, jako ku př. nákrčníků, prádla, zboží pleteného atd., jelikož tyto předměty vyhraženy nejsou živnostem řemeslným. Konečně však dochází při živnosti konfekční zřetele celá řada jiných otázek, kteréž z části zodpověděny jsou rozhodnutím soudního dvoru správního. Konfekcí dlužno rozuměti netoliko předměty oděvu, nýbrž i veškero zboží s tím spřízněné, jako jsou: modní látky, kapesníky atd.

4. Přisvědčiti dlužno otázce, zda ten, kdo nabyl živnostenského oprávnění k obchodu konfekčnímu, musí jednotlivé předměty zboží konfekčního hotové na skladu míti, či zda oprávněn jest přijímati objednávky od zákazníků; dlužno však připojiti to obmezení, že majitel živnosti povinen jest odevzdati provedení a výrobu zboží toho samostatným a oprávněným mistrům, kteří nejsou u něho zaměstnáni jako pomocný personál za určitou mzdu a tedy výhradně jen pro něho a pro jeho živnost nepracují.

Soudní dvůr správní uznal, že »nemůže býti pochybnosti o tom, že konfekcionáři oprávněni jsou prodávati částky oděvu, jež na jich objednávku zhotoveny nebo změněny byly oprávněnými řemeslníky a nečiní při tom též po stránce právní rozdílu, byl-li příkaz ku zhotovení nebo změně dán vzhledem nebo bez ohledu k určité příležitosti prodeje, tedy ku př. proto, že určitý kupec žádal za zhotovení určitého zboží nebo za určitou změnu; že ostatně jest všeobecně uznáno a ve čl. 271 obch. zákonníka výslovně zákonem stanoveno, že na právní povaze nějakého prodeje ničeho nemění, opatří-li prodatel prodanou věc teprve za účelem prodeje.« Rovněž kladným způsobem zodpověděl soudní dvůr správní k té otázce další, je-li obchodník konfekční oprávněn bráti míru při objednávkách oděvu, a odůvodňuje rozhodnutí své tím, »že bráti míru nenáleží ani tak ku zhotovení, jako spíše k objednávce zboží, ježto tím stanoví se jen kvantitavní povaha žádaného předmětu, a že dle toho i dle povahy této manipulace není bezpodmínečně potřebí zvláštních řemeslných dovedností a že nelze tvrditi, že by tato manipulace náležela k činnostem živnostenským, kteréž výlučně vyhraženy jsou individuím řemeslně vzdělaným, jakož se též nikomu nebrání, aby si sám vzal míru žádaného kusu oděvu a udal ji řemeslníkovi (rozh. ze dne 23. února 1888 č. 563 sb. »Budwinski« č. 3946 a ze dne 21. července 1888 č. 2069 sb. »Budwinski« č. 4179).

Vyrábitelé zboží konfekčního vedli si stížnost, že prý citelně se snižuje výrobní cena onou zprostředkující činností obchodníka, jemuž se konfekční kus odvádí. Stížnost tato jest částečně důvodna, ježto není pochyby o tom, že by výrobce konfekčního zboží dodávaje výhradně výrobky své přímo soukromým zákazníkům mohl docíliti daleko výhodnější ceny za práci svou, nežli se tak státi může za poměrů svrchu vylíčených. Obchod konfekční vznikl od dob svobody živností a jen zásluhou její, a domohl se v této periodě takového významu, že v létech 1880—1884 páčila se cena zboží z oboru tohoto vyvezeného ročně na 5—10 milionů zlatých. Vláda zamýšlí současně s chystanou osnovou živnostenské novely podati radě říšské též návrh na jakési upravení živnosti konfekční, resp. na přesné odloučení konfekční výroby od konfekčního obchodu.

Živnost košíkářská.

Živnost košíkářská jest živností řemeslnou; pokud se odnáší košíkářství k obyčejným domácím a hospodářským potřebám, byla již ode dávna předmětem průmyslu domácího. Naproti tomu jest košíkářství ve městech a městysech, zabývající se výrobou jemnějšího zboží a umělých předmětů, provozujíc zaměstnání toto výhradně a po živnostensku, od dob dávných řemeslnou živností podléhající předpisům řádu živnostenského (obch. a živn. komora celovecká); za svobodnou živnost dlužno považovati výrobu hrubě pletených prací z vrbových prutů, dále košatiny a pod. předměty pro potřeby hospodářské (obch. a živn. komora v Praze). Zhotovování košů na krmení spadá v oprávnění košíkářské živnosti, jež prohlášena za živnost řemeslnou (obch. a živn. komora linecká). Zhotovovati židle rákosové oprávněni jsou košíkáři.

Košíkáři a obchodníci zbožím košíkářským nejsou oprávněni prodávati kartáče a smetáky (košťata) z rýžové slámy (obch. a živn. komora pražská). Zvláštní odborná učiliště pro košíkářství zřízena jsou v Bleistadtu, ve Foglianu, v Žamberku a Žaze, dále i košíkářské oddělení při odborné škole pro obrábění dřeva v Kimpolnuku; odchodné vysvědčení těchto